31995D0420

РЕШЕНИЕ НА КОМИСИЯТА

от 19 юли 1995 година

за изменение на Решение 82/43/ЕИО относно създаването на Консултативен комитет за равни възможности на жените и мъжете

(95/420/ЕО)

КОМИСИЯТА НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската общност,

като има предвид, че постоянното подобряване на условията на живот и труд и хармоничното развитие на икономиката спадат към целите на Европейската икономическа общност;

като има предвид, че държавните глави и правителствените ръководители по време на заседанието на Европейския съвет на 10 и 11 декември 1994 г. изтъкнаха равните възможности на жените и мъжете, заедно с борбата срещу безработицата, като първостепенна задача на Европейския съюз и държавите-членки;

като има предвид, че равнопоставеността на жените и мъжете е задължително условие за човешкото достойнство и демокрацията и представлява фундаментален принцип на правото на Общността, на конституциите и законодателствата на държавите-членки, както и на международните и европейските конвенции;

като има предвид, че практическото прилагане на принципите за равно третиране на жените и мъжете трябва да се насърчава чрез подобряване на сътрудничеството и обмен на гледни точки и опит между органите на държавите-членки, които носят специална отговорност за насърчаване на равните възможности, социалните партньори и Комисията;

като има предвид, че пълното практическо прилагане на шестте директиви, двете препоръки и деветте резолюции, приети от Съвета по отношение на равните възможности [1] може да бъде значително ускорено с помощта на националните органи, разполагащи с мрежа за специализирана информация;

---

[1] Директива 75/117/ЕИО на Съвета от 10 февруари 1975 г. за сближаване на законодателствата на държавите-членки относно прилагането на принципа за равно заплащане на мъжете и жените (ОВ L 45, 19.2.1975, стр. 19);
Директива 76/207/ЕИО на Съвета от 9 февруари 1976 г. относно прилагането на принципа на равното третиране на мъжете и жените по отношение на достъпа до заетост, професионална квалификация и развитие, и условия на труд (ОВ L 39, 14.2.1976, стр. 40);
Директива 79/7/ЕИО на Съвета от 19 декември 1978 г. относно постепенното прилагане на принципа на равното третиране на мъжете и жените в сферата на социалното осигуряване (ОВ L 6, 10.1.1979 г., стр. 24);
Директива 86/378/ЕИО на Съвета от 24 юли 1986 г. относно прилагането на принципа на равното третиране на мъжете и жените в професионалните социално-осигурителни схеми (ОВ L 225, 12.8.1986 г., стр. 40);
Директива 86/613/ЕИО на Съвета от 11 декември 1986 г. относно прилагането на принципа на равното третиране на мъжете и жените, които извършват дейност в качеството на самостоятелно заети лица, включително и в сектора на земеделието, както и за закрила на самостоятелно заетите жени по време на бременност и майчинство (ОВ L 359, 19.12.1986 г., стр. 56);
Директива 92/85/ЕИО на Съвета от 19 октомври 1992 г. за въвеждане на мерки за насърчаване на подобрения на безопасността и здравето при работа на бременни работнички, на работнички-родилки или кърмачки (ОВ L 348, 28.11.1992 г., стр. 1);
Резолюция на Съвета от 12 юли 1982 г. за насърчаване на равните възможности на жените (ОВ C 186, 21.7.1982 г., стр. 3);
Резолюция на Съвета от 7 юни 1984 г. относно мерки за борба с безработицата сред жените (ОВ C 161, 21.6.1984 г., стр. 4);
Резолюция на Съвета и на министрите на образованието, заседаващи в рамките на Съвета, от 3 юни 1985 г., съдържаща програма за действие за равните възможности на момичетата и момчетата в сферата на образованието (ОВ C 166, 5.7.1985 г., стр. 1);
Втора резолюция на Съвета от 24 юли 1986 г. за насърчаване на равните възможности на жените (ОВ C 203, 12.8.1986 г., стр. 2);
Резолюция на Съвета от 16 декември 1988 г. относно реинтегрирането и късното интегриране на жените в трудовия живот (ОВ C 333, 28.12.1988 г., стр. 1);
Резолюция на Съвета от 29 май 1990 г. относно защитата на достойнството на жените и мъжете при работа (ОВ C 157, 27.6.1990 г., стр. 3);
Резолюция на Съвета от 21 май 1991 г. относно Третата средносрочна програма за действие на Общността за равни възможности на жените и мъжете (1991–1995 г.) (ОВ C 142, 31.5.1991 г., стр. 1);
Резолюция на Съвета от 22 юни 1994 г. за насърчаване на равните възможности на мъжете и жените чрез действия на Европейските структурни фондове (ОВ C 231, 20.8.1994 г., стр. 1);
Резолюция на Съвета от 27 март 1995 г. относно балансираното участие на жените и мъжете във вземането на решения (ОВ L 168, 4.7.1995 г., стр. 3);
Препоръка на Съвета от 13 декември 1984 г. за насърчаване на позитивните мерки за жените (84/635/ЕИО) (ОВ L 331, 19.12.1984 г., стр. 34);
Препоръка на Съвета от 31 март 1992 г. относно грижите за деца (92/241/ЕИО) (ОВ L 123, 8.5.1992 г., стр. 16).

като има предвид, че подготовката, прилагането и контролът върху действията на Общността за насърчаване на равните възможности изискват тясно сътрудничество със специализираните органи на държавите-членки и със социалните партньори, като по този начин налагат изграждане на институционална рамка с цел провеждане на редовни консултации с тях;

като има предвид, че Консултативният комитет за равни възможности на жените и мъжете, създаден с Решение 82/43/ЕИО на Комисията от 9 декември 1981 г. ([1]), допринесе значително за дейностите на Общността в тази област, особено по отношение на цялостното прилагане на последователни програми за действие на Общността, както чрез даване на становища, така и чрез сътрудничество с Комисията на партньорски начала;

като има предвид, че съставът и условията и редът за работа на комитета трябва да бъдат приведени в съответствие, така че да отчетат текущите и бъдещите промени с оглед на насърчаването на равните възможности, както е отбелязано в Съобщението на Комисията от 19 юли 1995 г., с което се предлага нова средносрочна програма за действие в тази връзка; като има предвид, че за тази цел е необходимо Решение 82/43/ЕИО да бъде изменено,

РЕШИ:

Член 1

Решение 82/43/ЕИО се изменя, както следва:

1. Членове 2 и 3 се заменят със следния текст:

„*Член 2*

1. Комитетът подпомага Комисията при формулиране и прилагане на дейностите на Общността, целящи насърчаване на равните възможности на жените и мъжете, и стимулира постоянния обмен на опит, политики и практики в тази област между държавите-членки и различните заинтересовани страни.

2. За да постигне целите, посочени в параграф 1, комитетът:

а) подпомага Комисията при разработването на инструменти за контрол, оценка и разпространение на резултатите от мерките, предприети на съюзно ниво за насърчаване на равните възможности;

б) допринася за изпълнението на програмите за действие на Общността в тази област, предимно чрез анализ на резултатите и предложения за усъвършенстване на предприетите мерки;

в) допринася със свои становища за подготовката на Годишния доклад на Комисията за напредъка в осъществяването на равните възможности на жените и мъжете;

г) насърчава обмена на информация относно мерките за насърчаване на равните възможности, предприети на всички нива, и при необходимост изготвя предложения за евентуални последващи действия;

д) представя становища или доклади пред Комисията, по нейно искане или по собствена инициатива, по който и да било въпрос, свързан с насърчаването на равните възможности в Общността.

3. Условията и редът за разпространяване на становищата и докладите на комитета се определят чрез споразумение с Комисията. Те могат да бъдат публикувани като приложение към Годишния отчет на Комисията относно равните възможности на жените и мъжете.

Член 3

1. Комитетът се състои от четиридесет членове, в това число:

а) по един представител за всяка държава-членка от министерствата или правителствените служби, отговарящи за насърчаване на равните възможности; представителите се определят от правителството на всяка държава-членка;

([1]) ОВ L 20, 28.1.1982 г., стр. 35.

б) по един представител за всяка държава-членка от националните комитети или органи, създадени с официално решение и разполагащи със специална отговорност по отношение на равните възможности между жените и мъжете, чрез представители на съответния сектор. В случай че в една държава-членка съществува повече от един комитет или орган, занимаващ се с този въпрос, Комисията преценява кой орган, предвид неговите цели, структура, представителност и степен на автономност, е квалифициран да бъде представен в комитета. Всяка държава, която не разполага с такъв комитет, се представлява от членовете на органите, считани от Комисията за изпълняващи аналогични функции; представителите се назначават от Комисията по предложение на съответния национален комитет или орган;

в) — петима членове, представляващи организациите на работодателите на общностно ниво;

— петима членове, представляващи организациите на работниците на общностно ниво.

Представителите се назначават от Комисията по предложение на социалните партньори на общностно ниво.

2. Двама представители на Европейското женско лоби присъстват на заседанията на комитета в качеството на наблюдатели.

3. Представители на международни и съсловни организации и други асоциации, отправили до Комисията надлежно обосновани молби, също могат да получат статус на наблюдатели.“

2. Член 6 се заменя със следния текст:

„*Член 6*

Комитетът избира председател измежду членовете за срок от една година. Изборът става с мнозинство от две трети от присъстващите членове; независимо от това са нужни минимум половината от общите гласове „за“.

Със същото мнозинство и при същите условия се избират двама заместник-председатели. При отсъствие на председателя те поемат неговите функции. Председателят и заместник-председателите трябва да са от различни държави-членки. Те образуват Бюро на комитета, което се събира преди всяко заседание на комитета.

Комисията организира работата на комитета в тясно сътрудничество с председателя. Проектът за дневен ред на заседанията на комитета се изготвя от Комисията със съгласието на председателя. Отделът за равни възможности на Комисията изпълнява функциите на секретариат на комитета. Протоколите от заседанията на комитета се водят от Комисията и се представят на комитета за одобрение.“

3. Към Член 8 се добавя нов, трети параграф, както следва:

„3. Един или повече членове на комитета могат да участват като наблюдатели в дейността на други консултативни комитети на Комисията и съответно информират комитета за това.“

4. Членове 10 и 11 се заменят със следния текст:

„*Член 10*

Комитетът се свиква от Комисията и заседава в нейните сгради. Заседанията се провеждат поне два пъти годишно.

Член 11

Дебатите на комитета третират исканията за становище, отправени от Комисията или становищата, дадени от комитета по негова собствена инициатива. Те не се подлагат на гласуване.

В случаите, когато Комисията иска становище на комитета, тя може да постави краен срок за представянето му.

Становищата, изразени от различните групи, представени в комитета, се вписват в протокола, който се предава на Комисията.

Когато по поисканото становище е постигнато единодушие в комитета, той изготвя общи заключения, които се прилагат към протокола.“

Член 2

Настоящото решение влиза в сила на 1 януари 1996 г.

Съставено в Брюксел на 19 юли 1995 година.

За Комисията

Pádraig FLYNN

Член на Комисията